

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.299 van 28 maart 2000
in de zaak A. 88.707/XII-2377.**

In zake : Alphonse BAEYENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
gouverneur van de provincie OOST-VLAANDEREN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alphonse BAEYENS op 27 december 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen van 28 oktober 1999 houdende weigering van de hernieuwing van zijn vergunning tot het dragen van een verweervuurwapen;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor verzoeker, en van
adjunct-adviseur E. TORREKENS, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is wapenhandelaar. Hij verkrijgt
op 23 juni 1993 een vergunning tot het dragen van een
verweervuurwapen. Op 23 juni 1996 verkrijgt hij een
eerste verlenging van die vergunning tot 23 juni 1999.

1.2. Op 15 juni 1999 dient verzoeker een aanvraag
in voor een tweede verlenging van zijn vergunning tot
het dragen van een verweervuurwapen. Als reden van de
aanvraag wordt opgegeven : "Beroepsdoeleinden, erkend
wapenmaker, handelaar".

1.3.1. In een brief van 18 juni 1999 vraagt het
provinciebestuur van Oost-Vlaanderen aan de korpschef
van de gemeentepolitie van Erpe-Mere na te gaan of de
bezitsvergunning voor het betreffende wapen afgeleverd
werd om dezelfde of om een andere reden en of dat motief
nog aanwezig is.

1.3.2. In een brief van 18 juni 1999 vraagt het
provinciebestuur van Oost-Vlaanderen aan de procureur

des Konings te Dendermonde "te melden of inzake de persoonlijkheid van de aanvrager of van personen die met hem gezin vormen er gerechtelijke uitspraken zijn of strafrechtelijke onderzoeken plaatshebben die van aard zijn dat er een redelijk vermoeden ontstaat dat de aflevering van de vergunning de openbare orde en veiligheid kan schaden en bijgevolg een eventuele weigering door het ambt van de Gouverneur hierdoor voldoende kan worden gestaafd".

1.4.1. In een brief van 21 juni 1999 deelt de gemeentepolitie van Erpe-Mere aan de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen het volgende mee :

"Ingevolge uw schrijven van 18 juni 99 aangaande Baeyens Alphonse, geboren te Brussel op 7 augustus 1937, gehuwd met Gees Hilde, wapenfabrikant, wonende te 9420 Erpe-Mere, Dorpsstraat 76 die een verlenging van termijn tot toelating van wapendracht aanvraagt, delen wij u mede dat aanvrager nog steeds in dezelfde voorwaarden verkeert als voorheen.

Op 1 januari 1998 heeft Baeyens Alphonse zijn pensioen aangevraagd, maar oefent zijn huidige activiteit als wapenfabrikant nog steeds uit als bijberoep.

Het wapen in kwestie is een pistool merk Colt, model Lichtweight Commander, kaliber .45 ACP met serienummer CLW011313. Dit wapen werd destijds geïmmatriculeerd door de commissaris van Erpe-Mere op 14.06.1993 onder nummer 716.

Voor zover ons bekend is heeft aanvrager de laatste tijd niet het voorwerp uitgemaakt van één of meer veroordelingen die aanleiding kunnen geven tot het intrekken der machtiging".

1.4.2. Op 6 juli 1999 geeft de procureur des Konings te Dendermonde volgend advies :

"Wat het huidig gedrag, de faam en de moraliteit van betrokkene betreft zijn er momenteel geen ongunstige inlichtingen gekend.

De aanvrager heeft een blanco strafregister.

Als gepensioneerde beoefent de heer Baeyens het beroep als wapenhandelaar uit als bijberoep. Hij is een actief sportschutter. Volgens het wapenregister is betrokkene in het bezit van 7 verweervuurwapens en 1 jacht- en/of sportwapen. De wapens worden opgeborgen in een wapenkluis om ze tegen diefstal en misbruik te beschermen. De heer Baeyens en zijn inwonende partner, Peeters Myriam, zijn lid van de schuttersclub "Pistol Club The Alligators". Zijn vriendin is in het bezit van een pistool maar heeft geen drachtvergunning.

Er is bij mijn ambt een zaak gekend lastens betrokkene wegens het gebruik van een vuurwapen op de openbare weg. Deze zaak werd zonder gevolg geklasseerd wegens onvoldoende bezwaren. Ik stuur u hierbij een kopij van het proces-verbaal. Mag ik uw aandacht vragen voor de tekst van de rijkswacht in hun proces-verbaal onder de titel "Modus Operandi" blz. 3.

De heer Baeyens is nooit het slachtoffer geweest van een inbreuk en/of misdrijf, wat het dragen van een verweervuurwapen zou kunnen rechtvaardigen.

Mijn ambt is van mening ongunstig advies te moeten verlenen (...)"

Het bijgevoegd PV omvat onder meer volgende "modus operandi" :

- "- BAEYENS Alphonse staat sinds de dood (1990) van zijn enige zoon onder psychiatrische begeleiding.
- Hij neemt regelmatig kalmeermiddelen en anti-depressiva.
- Na de scheiding van zijn eerste vrouw diende hij zijn woning te verkopen.
- In 1992 huwde hij een tweede maal. Ook deze echtgenote heeft hem verlaten en sinds een drietal weken weet hij dat ook deze nieuwe woning verkocht zal worden.
- De samenhang van deze mislukte huwelijken, het verlies van zijn enig kind en de verkoop van zijn woning maakten hem wanhopig.
- Op 12/10/1997 besliste hij, naar eigen zeggen, om over te gaan tot een wanhoopsdaad en zichzelf van het leven te beroven.
- Volgens zijn zeggen heeft hij, bij 'gebrek aan moed', zich afgereageerd door het wapen waarop twee

of drie patronen aanwezig waren buiten zijn woning leeg te vuren.

- Daarna legde hij dit persoonlijk wapen in de wapenkoffer van zijn handel".

1.5. Op 25 oktober 1999 geeft de dienst wapenvergunningen van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen een negatief advies aan de gouverneur omdat "niets laat vermoeden dat een dergelijke situatie zich niet opnieuw kan voordoen rekening houdende met de depressieve toestand van de heer Baeyens en daardoor de openbare orde en veiligheid in gevaar worden gebracht".

1.6. Op 28 oktober 1999 beslist de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen de hernieuwing van de vergunning tot het dragen van een verweervuurwapen te weigeren. Dat besluit is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op art. 7, paragraaf 1, van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, gewijzigd bij de wetten van 29 juli 1934, 4 mei 1936, 6 juli 1978, 30 januari 1991, 5 augustus 1991, 24 juni 1996 en 18 juli 1997;

Gelet op de artikelen 15 en 16 van het Koninklijk Besluit van 20 september 1990 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, gewijzigd bij de Koninklijke Besluiten van 18 januari 1933, 30 maart 1995, 6 februari 1996 en 4 augustus;

Gelet op het Koninklijk Besluit van 16 september 1997 tot bepaling van het bedrag en retributies die geheven worden met toepassing van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie;

Gelet op de gecoördineerde omzendbrief van 26 februari 1996, met referte 3630/1/8 (B.S. 29 januari 1996) van de minister van Justitie betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens, gewijzigd op 15 mei 1997 en 8 oktober 1997;

Gelet op de gecoördineerde omzendbrieven van 4 november 1996, 1 oktober 1997 en 5 mei 1998 met referentie 3/3630//7/13 van de minister van Justitie inzake het toezicht op legaal wapenbezit;

Gelet op de vraag van 16 juni 1999 van de heer Alphonse Baeyens, Dorpsstraat 76 te 9420 Erpe-Mere

tot het bekomen van een hernieuwing van de vergunning tot het dragen van een verweervuurwapen;

Gelet op het advies van de commissaris van politie te Erpe-Mere d.d. 21 juni 1999;

Gelet op de brief van de heer Baeyens d.d. 23 juni 1999;

Gelet op het advies van de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde d.d. 6 juli 1999 met in bijlage het proces-verbaal DE.36.63.101071/97 d.d. 12 oktober 1997;

Overwegende dat de heer Alphonse Baeyens een hernieuwing van zijn vergunning tot het dragen van een verweervuurwapen aanvraagt voor de uitoefening van zijn beroep als wapenhandelaar;

Overwegende dat de commissaris van politie in zijn brief d.d. 21 juni l.l. meldt dat betrokkene zijn pensioen heeft aangevraagd doch het beroep van wapenhandelaar nog steeds uitoefent; dat hij de laatste tijd niet het voorwerp heeft uitgemaakt van veroordelingen;

Overwegende dat de heer Baeyens in zijn brief d.d. 23 juni l.l. meldt dat hij het wapen op zijn huidige drachtvergunning wenst te laten wijzigen in een revolver Smith & Wesson kaliber 9 mm;

Overwegende dat de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde in zijn brief d.d. 6 juli 1999 meldt dat er lastens betrokkene een zaak gekend is wegens het gebruik van een vuurwapen op de openbare weg; dat deze zaak werd geklasseerd wegens onvoldoende bezwaren;

dat belanghebbende nooit het slachtoffer is geweest van een inbreuk of misdrijf wat het dragen van een verweervuurwapen zou kunnen verrechtvaardigen;

Overwegende dat de heer Baeyens zijn wapen wil dragen in de hoedanigheid van wapenhandelaar;

Overwegende dat betrokkene zich op 12.10.1997 schuldig maakte aan het gebruik van een vuurwapen op de openbare weg;

Overwegende dat hierdoor de openbare orde en veiligheid in gevaar werden gebracht;

Overwegende dat dit feit een voldoende reden is om de hernieuwing van de drachtvergunning te weigeren".

1.7. Bij aangetekende brief van 29 oktober 1999 wordt een afschrift van het weigeringsbesluit ter kennis van de verzoeker gebracht;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden

aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn eerste middel de schending aanvoert van artikel 7 van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie (hierna: de wapenwet) doordat de procureur des Konings een volledig nieuw onderzoek van het dossier heeft gevoerd en doordat het negatief advies van de procureur des Konings in wezen enkel gesteund is op de overweging dat verzoeker niet kan inroepen dat hij het slachtoffer geweest is van een misdrijf dat het dragen van een verweervuurwapen zou kunnen rechtvaardigen terwijl de Raad van State in het arrest nr. 66.122 van 30 april 1997 gewezen heeft dat bij het beslissen over de verlenging van een draagvergunning alleen nagegaan mag worden of er enig gevaar voor de openbare orde bestaat; dat verzoeker ook aanvoert dat het bestreden besluit vermeldt dat hij zich in 1997 schuldig gemaakt heeft aan het gebruik van een vuurwapen op de openbare weg terwijl het desbetreffende dossier zonder gevolg gerangschikt is en het ook vaststaat dat hij toen de openbare orde niet verstoord heeft en niemand bedreigd heeft;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen antwoordt dat de door de procureur des Konings aangebrachte gegevens "ernstig genoeg (zijn) om vast te stellen dat de openbare orde in het gedrang is gekomen", dat de gouverneur geenszins een volledig nieuw onderzoek heeft ingesteld maar dat hij er zich toe beperkt heeft advies in te winnen teneinde voorgelicht te zijn over de punten die voor een verlenging relevant waren, dat het dossier dat de gouverneur van de procureur des Konings ontvangen heeft het bewijs van de schuld van verzoeker bevat en dat de ministeriële

circulaire van 14 november 1996 er de aandacht op vestigt dat het bestuur kan optreden wanneer bv. blijkt dat de betrokkene zich onvoldoende kan beheersen en daardoor een te groot risico voor de openbare veiligheid gaat betekenen;

3.3. Overwegende dat de Raad van State in het arrest MERCKX, nr. 66.122 van 30 april 1997 en het arrest DE MESMAEKER, nr. 71.136 van 27 januari 1998 aangenomen heeft dat het bestuur, bij het nemen van een beslissing over het vernieuwen van een vergunning, moet onderzoeken of de betrokkene zich niet bevindt in de voorwaarden waarin een vergunning ingetrokken of geschorst kan worden en die vermeld zijn in artikel 7, lid 4, van de wapenwet, te weten dat de betrokkene de openbare orde in het gevaar brengt, of de voorwaarden voor het dragen niet worden nagekomen dan wel of de gronden voor het verkrijgen van de vergunning niet meer aanwezig zijn;

3.3.1. Overwegende dat, zoals in het bestreden besluit zelf vermeld is, de gouverneur de hernieuwing van verzoekers draagvergunning geweigerd heeft omdat hij zich op 12 oktober 1997 "schuldig maakte aan het gebruik van een vuurwapen op de openbare weg", waardoor "de openbare orde en veiligheid in gevaar werden gebracht"; dat de verwerende partij op die wijze een correct gebruik gemaakt heeft van de bevoegdheid die artikel 7, lid 4, van de wapenwet haar toekent;

3.3.2. Overwegende dat de voormelde opstelling van de gouverneur afdoende steun vindt in het administratief dossier en meer bepaald in de bij het advies van de procureur des Konings gevoegde processen-verbaal van de rijkswacht waarin de gedragingen van verzoeker op 12 oktober 1997 zijn gerelateerd en waarin ook melding gemaakt is van de bekentenis van verzoeker dat hij die dag, wegens de psychische toestand waarin hij zich toen

bevond, tweemaal met zijn pistool in de lucht geschoten heeft; dat, nu het bestaan van de feiten bewezen is, de vraag of verzoeker al dan niet strafrechtelijk vervolgd is geweest en of hij op het ogenblik van die feiten iemand daadwerkelijk in gevaar heeft gebracht niet relevant is;

3.3.3. Overwegende dat, in weerwil met wat verzoeker stelt, het bestreden besluit niet steunt op de vaststelling dat verzoeker niet voldoende nauw betrokken is geweest bij een misdrijf om het dragen van een vuurwapen te verantwoorden; dat immers alleen de procureur des Konings in zijn advies aan de gouverneur van die omstandigheid melding gemaakt heeft, terwijl de gouverneur die overweging niet bijgevalen is en terwijl uit de opmaak van het advies van de procureur des Konings zelfs blijkt dat het om een bijkomende vaststelling gaat;

3.4. Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat het bestreden besluit niet op concrete en correcte feitelijke gegevens steunt en dat de formele motiveringsverplichting miskend is; dat hij te dien aanzien verwijst naar het arrest nr. 46.710 van 29 maart 1994 waarin aangenomen is dat de verwijzing naar een bedreiging en naar verboden wapendracht die jaren geleden plaats zou gehad hebben niet zonder onderzoek van de concrete omstandigheden tot de intrekking van een vergunning kan leiden; dat hij die zaak naar zijn geval transponeert en bijkomend uiteenzet dat hij voor de feiten die hem ten kwade worden geduid niet vervolgd of veroordeeld is, dat hij nu ook geen medische behandeling meer ondergaat en dat de provinciegouverneur nadere uitleg had moeten inwinnen over de veranderingen in zijn gedrag;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat het bestreden besluit verwijzingen bevat naar "concrete gegevens omtrent het roekeloze gedrag van (verzoeker)"; dat volgens haar de adviezen van de politiecommissaris en van de procureur des Konings, waarbij de stukken waren gevoegd betreffende de feiten van 12 oktober 1997 een voldoende grondslag bieden voor het bestreden weigeringsbesluit;

4.3.1. Overwegende dat het bestreden besluit wel degelijk formeel gemotiveerd is; dat eruit blijkt dat de hernieuwing van de draagvergunning geweigerd is omdat verzoeker op 12 oktober 1997 een vuurwapen op de openbare weg gebruikt heeft, waardoor de openbare orde en veiligheid in gevaar is gebracht;

4.3.2. Overwegende dat verzoeker de feiten van 12 oktober 1997 toegegeven heeft; dat de gouverneur van alle gegevens dienaangaande kennis heeft kunnen nemen aangezien de procureur des Konings een kopie van het proces-verbaal bij zijn advies heeft gevoegd; dat in die gegevens de gouverneur voldoende elementen kon vinden om te besluiten dat het gedrag van verzoeker de openbare orde en veiligheid in gevaar heeft gebracht derwijze dat zijn draagvergunning niet kon vernieuwd worden; dat, aangezien de gelaakte gedraging van verzoeker duidelijk wijst op een onbeheerst en onverantwoord gedrag bij het hanteren van wapens en aangezien die feiten dagtekenen van amper twee jaar geleden, verzoeker de gouverneur niet kan verwijten dat de gegevens waarop het weigeringsbesluit gesteund is niet meer aan de realiteit van dat ogenblik zouden beantwoorden; dat het tweede middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat de door verzoeker aangevoerde middelen niet ernstig zijn; dat de vordering tot schorsing om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig maart 2000, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. VANDENDRIESSCHE.